

Ärende nr 17
Nämndens och förvaltningens frågor

Johan Nilsson m.fl. (M)
Henrik Falk m.fl. (C)
Inger Swahn (L)
Lolita Lovén Johnsen (KD)

Ärende för beredning

Kris- och krigsberedskap i Hägersten-Älvsjö

Sverige befinner sig i det svåraste säkerhetsläget sedan andra världskriget. Rysslands anfallskrig mot Ukraina innebär ett ökat hot även mot Sverige. Det finns en rad olika faktorer som ligger bakom regeringens och överbefälhavarens varningar om ökad krigsrisk under säkerhetskonferensen Folk och Försvar i januari 2024. Vi måste därför vara förberedda så långt som möjligt, på alla nivåer, i hela samhället.

Stockholm stad arbetar med en eskaleringstrappa vid händelse av kris och krig, där den främsta skillnaden är graden av central samordning och ledning. Om Sverige befinner sig i krig gäller per automatik högsta beredskap i eskaleringstrappan och då tillämpas särskild lagstiftning. Samhällsviktiga verksamheter ska prioriteras under höjd beredskap och samhällets resurser måste först gå till de allra mest utsatta.

Risken för direkt militär krigsföring i Stockholm är sannolikt mindre i närtid än risken för hybridkrig där sabotage mot viktiga samhällsfunktioner är ett prioriterat ”vapen”. Att skapa oro, ångslan, kaos och misstro mot det offentliga genom att slå ut saker som el, Internet, vatten och bankkommunikation kan snabbt leda till stora problem i samhället.

Vi är medvetna om att svaren på dessa frågor kan vara olämpliga att redogöra för skriftligen och välkomnar i så fall en muntlig dragning under sekretess.

Med anledning av detta vill vi fråga stadsdelsförvaltningen:

1. Vilka åtgärder har stadsdelsförvaltningen vidtagit och vilka åtgärder planerar man att vidta, för att stärka beredskapen inom stadsdelsförvaltningens ansvarsområden i händelse av kris eller krig och hur ofta genomför stadsdelsförvaltningen krigsledningsövningar?
2. Vad är den politiska stadsdelsnämndens roll i form av kris eller krig?
3. Vad har stadsdelen för civil beredskap för att snabbt hjälpa invånarna vid situationer som avstängt eller förorenat dricksvatten, avstängd el eller fjärrvärme, stängda livsmedelsbutiker eller utslagna betalningssystem?
4. Hur många skyddsrum finns i vår stadsdel? Hur ska medborgare som bor i områden där det är långt till närmaste skyddsrum informeras och hänvisas var de kan ta skydd?
5. Hur ser stadsdelens plan ut för att kunna kommunicera med vårdnadshavare till barn i våra förskolor, om det inträffar någon större händelse under verksamhetens öppettider och evakuering behöver ske?

6. Hur är medarbetarna informerade om deras uppgift att upprätthålla stadsdelsnämndens verksamhet i händelse av kris eller krig?
7. Vid händelse av kris eller krig, bör de flesta invånare kunna ombesörja sig själva med el, vatten och mat, under en tid. Planerar förvaltningen några aktiviteter för att öka medvetenheten kring detta hos medborgarna, i egen regi eller tillsammans med en frivillig försvarsorganisation?
8. Vilka upparbetade kontakter har stadsdelen med civilsamhället i dessa frågor och vilken roll och uppgifter kan dessa aktörer ha vid en kris eller krig?
9. Hur arbetar stadsdelsförvaltningen med att medarbetare som är involverade i ovan frågor och arbetsuppgifter är säkerhetsprovade och att känslig information inte sprids?